

OPISKELIJAN SUUSTA

Suomen teologinen instituutti -sanan kuulin ensimmäisen kerran jo nuorena poikana, kun sain isoisältäni instituutin logolla varustetun hienon mainoskynän. Vaikka joskus pikkupoikana olin ihaillut pastoreita, en koskaan pitänyt realistisena vaihtoehtona lähteä lukemaan teologiaa, sillä kiinnostukseni kohteena on jo kouluajoista alkaen ollut historia, erityisesti yhteiskunnallinen historia. Onneksi teologisessa tiedekunnassa on kirkkohistorian osasto, sillä olen suunnitellut pääaineekseni missiologiaa.

Aikuislukion jälkeen 2011 koin Jumalan kutsua hänen valtakuntansa työhön. Tuolloin muutin myös Helsinkiin ja seuraavana vuonna hain teologiseen tiedekuntaan. Kahden vuoden opiskelujen jälkeen olen entistä vakuuttuneempi, että on hienoa, kun saan olla tekemisissä uskon liittyvien asioiden kanssa päivittäin. Olen 27-vuotias Lahdesta muuttanut teologi, jonka juuret ovat Kansanlähetyksessä. Tästä kiitos isoisälleni, joka on rukoillut puolestani ja toiminut hengellisenä isänäni. Uskon, että jokainen uskova tarvitsee hengellisen isän tai äidin, joka neuvoa, ohjantaa ja rohkaisee Raamatun mukaiseen elämään.

STI:stä on paljon apua opiskelijan kehittämisessä teologina, sillä siinä missä yliopisto tarjoaa tietoa, STI rohkaisee haastavienkin opillisten ja eksegeettisten kysymysten keskellä. Uskon kuitenkin, että seurakuntayhteydellä on myös teologina kasvamisessa suuri merkitys uskon kasvulle, ja rohkaisenkin jokaista paikkaansa vielä etsivää keskittymään seurakuntayhteyden löytämiseen pienryhmiä, kirkon järjestöistä tai seurakunnista.

Mielestäni instituutin parasta antia ovat maanantaista perjantaihin järjestettävät päivähartaudet klo 14, jolloin nautitaan STI:n tarjoamat kahvit ja pullat ja kohdataan toisia opiskelijoita ja saadaan kuulla millaisten kysymysten parissa he painivat. Näistä kysymyksistä ovat lähteneet monet hienot keskustelut. Lopuksi haluan kiittää Timoa, Villeä ja Kirsiä, jotka ovat aina valmiina palvelemaan STI:ssä.

Miikka Korpiranta, teol. yo